

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ගැසට් පත්‍රය

අති විශේෂ

අංක 1895/21 - 2015 ජනවාරි මස 01 වැනි බ්‍රහස්පතින්දා - 2015.01.01

(රජයේ බලයපිට ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී.)

I වැනි කොටස: (I) වැනි ඡේදය - සාමාන්‍ය

රජයේ නිවේදන

මගේ අංකය : IR/10/28/2011.

යොමු අංකය : IR/10/28/2011.

කාර්මික ආරාමුල් පනත - 131 වැනි අධිකාරය

කාර්මික අධිකරණයේදී ය

131 වන අධිකාරය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරාමුල් පනතේ 4(1)වගන්තිය යටතේ 2011.01.16 දිනැති හා අංක 1793/7 දරන ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2012.12.17 දින දරන නියෝගයෙන්, එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන් පානදුර, තන්තිරිමුල්ල, වලව්වත්ත, 310/බී හි පදිංචි ඩබ්. එම්. ධනසූරිය මයා වැල්ලවත්ත, බෝධිරුක්ඛාරාම පාර, 14හි පදිංචි ඒ. එම්. ද සොයිසා මයා කොළඹ 13, ජිනිතුපිටිය විදිය, 70/5හි පදිංචි කේ. ඩී. ග්‍රේෂන් පෙරේරා මයා/යක්කල, සියනෑ උයන, 28/බී/4/11හි පදිංචි ඊ. එම්. ජේ. පී. ඒකනායක මයා සහ අනෙක් පාර්ශ්වය වශයෙන් කොළඹ 02, ශ්‍රීමත් විත්තප්පලම් ඒ ගාඩිනර් මාවත, අංක 34හි පිහිටි ජාතික නිවාස සංවර්ධන අධිකාරිය අතර පවත්නා කාර්මික ආරාමුල් බේරුම්කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව, බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති 2014.11.14 දිනැති ප්‍රදානය එම පනතේ 18(1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

හේරත් යාපා,
කම්කරු කොමසාරිස්.

2014 දෙසැම්බර් මස 22 වැනි දින,
කොළඹ 05,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවේ දී ය.

එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන්

01. ඩබ්. එම්. ධනසූරිය මයා,
අංක 310/බී, වලව්වත්ත,
තන්තිරිමුල්ල,
පානදුර.

නඩු අංකය : A/3486

02. ඒ. එම්. ද සොයිසා මයා,
අංක 14, බෝධිරුක්ඛාරාම පාර,
වැල්ලවත්ත.

03. කේ. ඩී. ග්‍රේෂන් පෙරේරා මයා,
අංක 70/5, ජිනිතුපිටිය විදිය,
කොළඹ 13.

04. ඊ. එම්. ජේ. පී. ඒකනායක මයා,
අංක 28/බී/4/11, සියනෑ උයන,
යක්කල

ඉල්ලුම් කරුවන්

සහ

අනෙක් පාර්ශවය වශයෙන්

ජාතික නිවාස සංවර්ධන අධිකාරිය,
අංක 34,
ශ්‍රීමත් චිත්තම්පලම් ඒ ගාඩ්නර් මාවත,
කොළඹ 02.

වගඋත්තකරු

ප්‍රදානය

කම්කරු හා කම්කරු සබඳතා අමාත්‍ය ගාමිණී ලොකුගේ මහතා විසින් 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 හා 1962 අංක 4 හා 1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරවුල් (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමඟ කියවා) දරන පනත්වලින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණ පනත්වල 131 වන පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධන මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරවුල් පනතේ 4(1) වන වගන්තියෙන් ඔහු වෙත පැවරී ඇති බලතල අනුව බේරුම් කිරීමෙන් සමථයට පත් කිරීම සඳහා බේරුම්කරු වශයෙන් 2012.12.17 වැනි දිනැති නියෝගයෙන් මා පත් කොට මා වෙත යොමු කර ඇත.

ඉහත සඳහන් පරිදි බේරුම්කරණය සඳහා මා වෙත යොමු කර ඇති ඉහත සඳහන් පාර්ශවකරුවන් අතර පවතින ආරවුල වන්නේ :

"ඩබ්. එම්. ධනසූරිය, ඒ. එම්. ද සොයිසා, කේ. ඩී. ශ්‍රේෂ්ත් පෙරේරා සහ ඊ. එම්. ජේ. පී. ඒකනායක යන ජාතික නිවාස සංවර්ධන අධිකාරියේ සේවය කළ මහත්වරුන්ගේ සුභ සාධක සංගමයේ ඇති වූවා යැයි කියන අක්‍රමිකතාවයක් හේතුවෙන් ඔවුන්ගේ සේවය වැටුප් රහිතව අත්හිටුවීම යුක්තිසහගත වන්නේ ද ? එසේ නොවන්නේ නම් ඔවුන්ට කුමන සහනයක් හිමිවිය යුතු ද යන්න පිළිබඳව වේ."

දෙපාර්ශවය විසින්ම ප්‍රකාශ ඉදිරිපත් කර ඇති අතර, ඉදිරිපත් වී ඇති කරුණු අනුව සහන පතන පාර්ශවකරුවන් ජාතික නිවාස සංවර්ධන අධිකාරියේ සේවය කරන ලද අය වන අතර, ඔවුන් එකී අධිකාරියේ පිහිටුවා ගෙන ඇති සුභ සාධක සංගමයේ භාණ්ඩාගාරික, ගණන් පරීක්ෂක, භාණ්ඩාගාරික හා සභාපති වශයෙන් නිලතල දරමින් සිටිය බවත්, 2009 වසරේ මෙම සුභ සාධක සංගමයේ නිලවරණය පැවති බවත්, ඒ අවස්ථාවේ ඇති වූ කලබලකාරී තත්ත්වය මත එතෙක් දැරූ තනතුරුවලින් ඉවත් වූ බවත්, ඔවුන් සුපුරුදු පරිදි සේවයේ යෙදී සිටින අතරතුර 2010.06.30 වැනි දින සිට ඔවුන්ගේ සේවය අත්හිටුවා ඇත්තේ සුභ සාධක සංගමයේ සිදු වූවා යැයි කියන මුදල් අක්‍රමිකතාවයක් නිසා බවත්, එකී මුදල් අක්‍රමිකතාවය සිදු කරන ලද සංගමයේ ලේකම් විසින් ඒ බව පිළිගෙන දැනට එම මුදල් ගෙවීමේ වගකීම ඔහු විසින් භාර ගෙන දැනටමත් මුදල් කොටසක් ගෙවා ඇති අතර, ඉතිරි මුදල ගෙවීමට එකඟවීම මත මුදා හැර ඇති බවත්, ඒ අනුව මොවුන් කිසිදු මුදල් වංචාවක් කර නොමැති නිසාත්, ජාතික නිවාස සංවර්ධන අධිකාරියෙන් පරිබාහිර වශයෙන් සේවකයින් විසින් පවත්වා ගෙන යන ලද සුභ සාධක සංගමයේ සිදුවී ඇති මෙම කරුණු හේතු කොට ගෙන ඔවුන්ගේ සේවය තහනම් කිරීමට අධිකාරියට බලයක් නොමැති බවත්, මේ සම්බන්ධයෙන් කම්කරු කොමසාරිස්තුමා වෙත කරන ලද

පැමිණිල්ලක් අනුව කරුණු විමසා බලා මෙම සේවකයින්ගේ සේවය තහනම් කර ඇත්තේ සුභ සාධක සංගමයේ සිදු වී ඇතැයි කියන මූල්‍ය අක්‍රමිකතාවක් සම්බන්ධයෙන් බවත්, එලෙස විනාශානුකූලව ක්‍රියා කිරීමට ජාතික නිවාස සංවර්ධන අධිකාරියේ විනය ව්‍යවස්ථාව යටතේ ප්‍රතිපාදන නොමැති බැවින් අදාළ සේවකයින් නැවත සේවය පිහිටුවන ලෙස දන්වා ඇතත්, සේවා යෝජක එලෙස කටයුතු කිරීම ප්‍රතික්ෂේප කිරීම හේතු කොට ගෙන මෙම ආරවුල බේරුම්කරණය සඳහා යොමු කර ඇත.

කෙසේ වෙතත් මේ කාලය තුළ සේවා යෝජක විසින් ඉහත නම් සඳහන් සේවකයින් හතර දෙනා වෙනුවෙන් ගෘහස්ථ විනය පරීක්ෂණය පැවැත්වීමේ කටයුතු ඉදිරියට කර ගෙන ගොස් ඇත.

පාර්ශවකරුවන් අතර පවත්නා ආරවුල සමථයකට පත්කිරීමට නොහැකි වූයෙන් නඩුව විමසීම සඳහා නියම කළ අතර, නඩුව ආරම්භ කරමින් සේවා යෝජක පාර්ශවය විසින් සාක්ෂි ආරම්භ කරන ලදී. මෙසේ විමසීමේ කටයුතු පවත්වා ගෙන යන අවස්ථාවේ සේවා යෝජක විසින් ගෘහස්ථ විනය පරීක්ෂණ කටයුතු අවසන් කර ඇති බවට බේරුම්කරණය වෙත දන්වන ලද අතර, පරීක්ෂණ වාර්තාව අනුව ඔවුන් වෝදනාවලට වැරදිකරුවන් වී ඇති හෙයින් සාමාන්‍යාධිකාරී හා අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය විසින් ඔවුන් සේවයෙන් පහ කිරීමට තීරණය කර ඇති බවත්, බේරුම්කරණයට දන්වා ඇත. අනතුරුව ඔවුන්ගේ සේවය අවසන් කිරීමේ ලිපි ඔවුන් වෙත ලබා දෙන බවට ද දැනුම් දී ඇත. මේ සම්බන්ධයෙන් දෙපාර්ශවය විසින්ම වාචිකව කරුණු ඉදිරිපත් කර ඇත.

2012.12.21 වැනි දින දරන නියෝගයෙන් බේරුම්කරණය සඳහා මා වෙත යොමු කර ඇති ආරවුලට හේතු වී පවත්නා කරුණ වන්නේ, ඩබ්. එම්. ධනසූරිය, ඒ. එම්. ද සොයිසා, කේ. ඩී. ශ්‍රේෂ්ත් පෙරේරා සහ ඊ. එම්. ජේ. පී. ඒකනායක යන ජාතික නිවාස සංවර්ධන අධිකාරියේ සේවය කළ මහත්වරුන්ගේ සුභ සාධක සංගමයේ ඇති වූවා යැයි කියන අක්‍රමිකතාවයක් හේතුවෙන් ඔවුන්ගේ සේවය වැටුප් රහිතව අත්හිටුවීම යුක්තිසහගත වන්නේ ද ? එසේ නොවන්නේ නම් ඔවුන්ට කුමන සහනයක් හිමිවිය යුතු ද යන්න පිළිබඳව වේ.

සේවකයින් වෙනුවෙන් පෙනී සිටි නීතිඥ මහතා තම වාචික දේශනයේදී 2014 ඔක්තෝබර් මස 13 වැනි දින සේවය අවසන් කිරීමේ ලිපි නිකුත් කිරීමෙන් පසු සේවකයින්ගේ සේවා තත්ත්වය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් වී ඇති බැවින් තවදුරටත් මෙම ආරවුලේ විෂය කටයුතු සම්බන්ධයෙන් බේරුම්කරණ කටයුතු කර ගෙන යාම ඵලදායී නොවන බවට ප්‍රකාශ කර ඇත.

සේවා යෝජක විසින් 2014.10.13 වැනි දින සේවය අවසන් කිරීමේ ලිපි නිකුත් කිරීමෙන් පසු මෙම ආරවුලට පාර්ශවකරුවන් වන සේවකයින්ගේ සේවා තත්ත්වය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් වී ඇත. එමඟින් මා වෙත බේරුම්කරණය සඳහා යොමු කර ඇති ආරවුලට අදාළ වන්නා වූ විෂය පථය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් කරමින් අළුත් තත්ත්වයක් උදා කර ඇති හෙයින් ඉහතින් දක්වා ඇති පරිදි මා වෙත 2012.12.17 වැනි දින නියෝගයෙන් කර ඇති යොමු කිරීම සම්බන්ධයෙන් තවදුරටත් විමසීම ඵලදායී නොවන හෙයින් ද, තවද සේවකයින්ගේ සේවය අවසන් කර ඇති හෙයින් ඔවුන්ට කාර්මික ආරවුල් පනතේ 31B(1) වගන්තිය යටතේ සහන ලබා

ගැනීමට ඉල්ලීම සඳහා හැකියාව ඇති හෙයින් හා ඔවුන් ඒ ආකාරයට කටයුතු කිරීමට අපේක්ෂා කරන හෙයින් ද, ඔවුන්ගේ සේවය අවසන් කිරීම 2010.06.30 වැනි දින සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි සිදු කර ඇති හෙයින් ඔවුන්ගේ වැටුප් රහිතව සේවා තහනමට ලක් කරන ලද කාලය ද මෙයට ඇතුළත් වී ඇති නිසා ඒ සඳහා සහන ලබා ගැනීමට ඉල්ලා සිටීමට ඔවුන්ට අවකාශ ඇති හෙයින් ද, මෙම තත්ත්වය යටතේ මෙම නීති කෘත්‍යය පවත්වා ගෙන යාම ප්‍රායෝගික නොවන හෙයින් නීති කෘත්‍යය අවසන් කිරීමට නිගමනය කරමි.

ඒ අනුව නීති කෘත්‍යය අවසන් කරමි. මා විසින් කිසිදු ප්‍රදානයක් නොකරමි.

මෙය යුක්තිසහගත හා සාධාරණ නියෝගයක් බවට නිගමනය කරමි.

එන්. ඒ. ජයවික්‍රම,
බේරුම්කරු.

2014 නොවැම්බර් මස 14 වැනි දින.

01-452

මගේ අංකය : IR/13/20/2010.

කාර්මික ආරාධුල් පනත - 131 වැනි අධිකාරය

131 වන අධිකාරය වන සංශෝධිත කාර්මික ආරාධුල් පනතේ 4(1) වගන්තිය යටතේ 2011.12.29 දිනැති හා අංක 1738/31 දරන ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ ප්‍රසිද්ධ කරන ලද 2011.12.23 දින දරන නියෝගයෙන්, එක් පාර්ශ්වයක් වශයෙන් ගෝවින්න, කොබවක, ඉහළ ඕපල්ල පාර හි පදිංචි ඩබ්. ජී. සුඛසිංහ මයා හා අනෙක් පාර්ශ්වය වශයෙන් කොළඹ 05, කිරුල පාර, අංක 200 හි පිහිටි ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය අතර පවත්නා කාර්මික ආරාධුල් බේරුම්කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා යොමු කරන ලදුව, බේරුම්කරු විසින් මා වෙත එවා ඇති 2014.10.31 දිනැති ප්‍රදානය එම පනතේ 18(1) වගන්තිය යටතේ මෙයින් ප්‍රකාශයට පත් කරනු ලැබේ.

හේරත් යාපා,
කම්කරු කොමසාරිස්.

2014 දෙසැම්බර් මස 22 වැනි දින,
කොළඹ 05,
කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවේ දී ය.

යොමු අංකය : IR/13/20/2010.

කාර්මික අධිකරණයේදී ය

ඩබ්. ජී. සුඛසිංහ මයා,
ඉහළ ඕපල්ල පාර,
කොබවක,
ගෝවින්න.

පළමු පාර්ශ්වය
එදිරිව

නඩු අංකය : ඒ/3424

ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය,
අංක 200, කිරුල පාර,
කොළඹ 05

දෙවන පාර්ශ්වය

ප්‍රදානය

කම්කරු හා කම්කරු සබඳතා අමාත්‍ය ගාමිණී ලොකුගේ මහතා විසින් 1957 අංක 14 හා 1957 අංක 62 හා 1962 අංක 4 හා 1968 අංක 39 (1968 අංක 37 දරන කාර්මික ආරාධුල් (විශේෂ ප්‍රතිපාදන) පනත සමඟ කියවා) දරන පනත්වලින් සංශෝධිත වූ ලංකාවේ ව්‍යවස්ථාපිත අණ පනත්වල 131 වන පරිච්ඡේදය (1956 ප්‍රතිශෝධන මුද්‍රණය) වන කාර්මික ආරාධුල් පනතේ 4(1) වන වගන්තියෙන් ඔහු වෙත පැවරී ඇති බලතල අනුව එකී ආරාධුල් බේරුම් කිරීමෙන් සමථයකට පත් කිරීම සඳහා බේරුම්කරු වශයෙන් 2011.12.23 වැනි දිනැති නියෝගයෙන් මා පත් කොට මා වෙත යොමු කර ඇත.

2011.11.11 වැනි දින මා වෙත යොමු කර ඇති කාර්මික ආරාධුල් වන්නේ ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ පානදුර ඩිපෝවේ රියදුරකු ලෙස සේවය කළ ඩබ්. ජී. සුඛසිංහ යන අයට 2010.01.05 වැනි දින ආයතනය මගින් ලබා දී ඇති විනය නියෝගය අනුව නැවත සේවයේ නොපිහිටුවීමෙන් ඔහුට යම් අගතියක් සිදු වී තිබේද ? හා ඒ සේ වී නම් ඔහුට කුමන සහනයක් කොපමණ ප්‍රමාණයකින් හිමි විය යුතු යන්නයි.

මෙම නඩුවට අදාළ පළමු පක්ෂය වන ඉල්ලුම්කරු කොන්ත්‍රාත් පදනම යටතේ රියදුරකු වශයෙන් වගඋත්තරකරු වන දෙවන පාර්ශ්වයේ නම් සඳහන් සේවා යෝජක යටතේ සේවය කරමින් සිටියදී මාරක රිය අනතුරක් සිදු කිරීම සම්බන්ධයෙන් විනය විභාගයක් පවත්වා 2010.01.05 වැනි දින නියෝගයක් ලබා දී ඔහු සේවා තහනමට ලක්ව සිටි කාලයට පසු පඩි අහිමි කිරීමත්, මාස 02ක සේවය තාවකාලිකව අත්හිටුවීමත් සහ අවවාද කිරීමත් දඬුවම් වශයෙන් ලබා දී ඇති බව ඉදිරිපත් කර ඇති ලේඛන හා සාක්ෂි මගින් පෙනී යයි.

රිය අනතුර මාරක අනතුරක් වශයෙන් මහේස්ත්‍රාත් අධිකරණයට ඉදිරිපත් කිරීමෙන් පසු රියදුරු බල පත්‍රය තාවකාලිකව අවලංගු කර ඇත. R/09 ලෙස ලකුණු කර ඇති 2008.11.11 වැනි දින දරන වගඋත්තරකාර ආයතනයේ පානදුර ඩිපෝව මගින් ඉල්ලුම්කරු වෙත නිකුත් කරන ලද ලිපියට අනුව ඔහුගේ කොන්ත්‍රාත් කාලය මාස 03කින් එනම්, 2008.11.13 වැනි දින සිට 2009.02.12 වැනි දින දක්වා දික් කර ඇති බවට දන්වා ඇත. එමෙන්ම, R/11 ලෙස ලකුණු කර ඇති 2009.01.12 වැනි දින දරන පානදුර ඩිපෝව මගින් නිකුත් කරන ලද ලිපිය අනුව 2009.01.12 වැනි දින සිට රියදුරු බලපත්‍රය අවලංගු කිරීම නිසා ඔහුගේ සේවය අවසන් වන බවද දන්වා ඇත. රියදුරු බලපත්‍රය තාවකාලිකව අත්හිටුවීම සඳහා කරන ලද නියෝගය අවලංගු කළ අවස්ථාවේදී එම නියෝගය කළ දින සිට එක් මසක් ඇතුළත අභියාචනයක් කිරීමට ඉල්ලුම්කරුට අයිතිය ඇති බවද දන්වා ඇත.

මේ තත්ත්වය එසේ තිබියදී ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ මානව සම්පත් කළමනාකරණ අංශය මගින් 2008.11.05 වැනි දින දරන ලිපියක් මගින් ඉල්ලුම්කරුට 2008.11.01 වැනි දින ක්‍රියාත්මක වන පරිදි අනියම් පත්වීමක් නිකුත් කර ඇත. මෙම පත්වීමේ ලිපිය වගඋත්තරකාර ආයතනයේ මානව සම්පත් අංශය මගින් නිකුත් කරන ලද බව එහි අත්සන් තබන ලද නිලධාරියා විසින් පිළිගනු ලැබූ හෙයින් ආයතනය විසින් එම පත්වීමේ ලිපිය පිළිගෙන ඇති අතර, ඉහතින් දක්වා ඇති පරිදි 2008.11.11 වැනි දින දරන ලිපිය අනුව ඔහුගේ කොන්ත්‍රාත් කාලය 2009.02.12 වැනි දින දක්වා මාස 3කින් දික් කර ඇත. වගඋත්තරකරු විසින් ඉල්ලුම්කරු කොන්ත්‍රාත් සේවකයෙක් බවත්, කොන්ත්‍රාත් කාලය අවසන් වීමෙන් පසු ඔහුගේ කොන්ත්‍රාත් කාලය දික් කර නොමැති බැවින් ඔහුගේ සේවය අවසන් වී ඇති බවට ප්‍රකාශ කරයි.

වගඋත්තරකරු විසින් ඉල්ලුම්කරු කොන්ත්‍රාත් සේවකයකු බැවින් කොන්ත්‍රාත් කාලය අවසන් වී ඇති බවට තම ලිඛිත දේශනයෙන් ප්‍රකාශ කරන නමුත්, ඉල්ලුම්කරුට නිකුත් කර ඇති අනියම් පත්වීමේ ලිපිය මූලිකවම පිළිගැනීමට එකඟ නොවූ වගඋත්තරකරු එම පත්වීමේ ලිපිය පිළිබඳ සත්‍යතාවය තහවුරු කර ගැනීම සඳහා එම ලිපිය අත්සන් තබන ලද නිලධාරියා කැඳවා සාක්ෂි මෙහෙයවූ අතර, එකී සාක්ෂිකරු එය තමා විසින් නිකුත් කරන ලද ලේඛනයක් බවට පිළිගත් හෙයින්, වගඋත්තරු එකී පත්වීමේ ලිපිය පිළිගැනීමට යෙදුණි. ඒ අනුව වගඋත්තරකරු විසින් ඉල්ලුම්කරු කොන්ත්‍රාත් සේවයේ යෙදී සිටියදී 2008.11.05 වැනි දිනැති ලිපිය මගින් 2008.11.01 වැනි දින සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි අනියම් සේවකයෙකු ලෙස පත්වීමක් ලබා ඇති බව පිළිගැනීමට සිදු වේ. එය එසේ වුවද ඉල්ලුම්කරුගේ රියදුරු බල පත්‍රය මහේස්ත්‍රාත් අධිකරණය විසින් අවලංගු කිරීම හේතු කොටගෙන විනය ව්‍යවස්ථාවේ 20(1) වගන්තිය ප්‍රකාර ඔහුගේ සේවය අහෝසි කර ඇත. 20(2) වගන්තිය යටතේ එකී රියදුරු බලපත්‍රය යථාවත් කිරීමෙන් පසු මසක් ඇතුළත රැකියාව ලබා ගැනීම සඳහා සේවක මණ්ඩලය කළමනාකරුට අභියාචනයක් ඉදිරිපත් කිරීමට හැකි බවද සඳහන්ව ඇත.

ඉල්ලුම්කරු විසින් නැවත රැකියාව ලබා ගැනීම සඳහා ඉල්ලීම් කර ඇති බව හා කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවට මේ සම්බන්ධව පැමිණිලිද ඉදිරිපත් කර ඇති බව සාක්ෂි විමසීමේදී තහවුරු වන අතර, 2010.01.23 වැනි දින දරන ලිපිය මගින් පානදුර ඩිපෝවේ ප්‍රධාන ප්‍රාදේශීය කළමනාකරු විසින් ඔහු නැවත සේවයේ යොදවන ලෙසට දන්වා ඇති බවද පැහැදිලි වේ. එසේ නමුත් ඉල්ලුම්කරුට නැවත රැකියාව ලබා නොදීම හේතුව මත බේරුම්කරණයට යොමු කර ඇති මෙම ආරවුල සම්බන්ධව මෙම නඩුවේදී ඉල්ලුම්කරු තම ප්‍රකාශයෙන් සහන වශයෙන්,

01. විනය නියෝගය ක්‍රියාත්මක කිරීමෙන් පසුව නැවත රැකියාව ලබා දෙන ලෙසටත්,
02. හිඟ වැටුප් ලබා දෙන ලෙසටත්,
03. අධිකරණයට හැඟෙන සුදුසු වෙනත් සහන ලබා දෙන ලෙසටත් ඉල්ලා ඇත.

අනියම් පත්වීමේ ලිපිය පිළිගත් සේවා යෝජක විසින් මෙම නඩුවේදී සමර්පයක් වශයෙන් ඉල්ලුම්කරුට පසු පඩි නොමැතිව රැකියාව ලබා දීමට එකඟ වී ඇත. ඉල්ලුම්කරු එයට එකඟ නොවුණි. ඉල්ලුම්කරු පසු පඩි සමග රැකියාව ඉල්ලා සිටී. සේවා යෝජක

විසින් සේවකයා නැවත සේවයේ පිහිටුවීමට එකඟතාවය පළ කර ඇති හෙයින් ඒ සම්බන්ධව ගැටළුවක් පැන නොනගී.

පළමු පාර්ශවයට එරෙහිව විනය විභාගයක් පවත්වා ඇත්තේ මාරක රිය අනතුරක් සිදු කිරීම සම්බන්ධයෙන් වන නමුදු ඒ මත රියදුරු බලපත්‍රය අවලංගු කිරීමක් කරනු ලැබූ ද, විනය ව්‍යවස්ථාවේ 20(1) වගන්තිය ප්‍රකාර, රියදුරු බලපත්‍රය යථාවත් කිරීමෙන් පසු මසක් ඇතුළත රැකියාව සඳහා අභියාචනයක් ඉදිරිපත් කිරීමට ඇති අයිතිය මත සේවක විසින් අභියාචනා ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේදී ආයතනය විසින් සෘජු පිළිවෙතක් අනුගමනය කර මුල් අවස්ථාවේම තීරණයක් ලබා නොදී ඉල්ලුම්කරු එක් ස්ථානයකින් තවත් ස්ථානයකටත් ආදී වශයෙන් යවමින් හා පානදුර ඩිපෝවේ ප්‍රධාන ප්‍රාදේශීය කළමනාකරු විසින් ඔහු නැවත සේවයේ යොදවන ලෙසට දන්වා තිබියදී අදාළ නිලධාරීන් ඔහු සේවයේ නොයෙදවීම තුළින් හා මේ සම්බන්ධව කම්කරු කොමසාරිස්තුමා ඉදිරියේදී පවත්වන ලද පරීක්ෂණය මගින් ලබා දී ඇති නියෝග ක්‍රියාත්මක නොකරමින්ද, සෘජුව නිසි තීරණයක් නොගෙන පළමු පාර්ශවය කටයුතු කර ඇති බව පෙනේ.

2008.11.01 වැනි දින සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි දෙවන පාර්ශවය විසින් පළමු පාර්ශවයට අනියම් පත්වීමක් ලබා දී ඇති අතර, එම පත්වීම ලබා දුන් බවට පිළිගෙන ඇත. පළමු පාර්ශවය විසින් විනය ව්‍යවස්ථාවේ ප්‍රතිපාදන පරිදි තම රැකියාව ලබා ගැනීම සඳහා ඉල්ලුම් ඉදිරිපත් කර ඇත.

මෙම සේවකට ලබා දී ඇති විනය නියෝගයේ ලබා දී ඇති දඬුවම් නම්, සේවා තහනම්ව සිටි කාලයකට පසු පඩි අහිමි කිරීමත්,

01. මාස 02ක කාලයකට පසු පඩි අහිමි කිරීමත්,
02. මින් මතු ඉතා සැලකිලිමත් ලෙස සේවයේ යෙදෙන ලෙසත් ය.

මෙයින් ද හැඟී යන්නේ සේවා යෝජක විසින් සේවකට නැවත සේවය කිරීමේ අවස්ථාව ලබා දී ඇති බවයි.

ඉදිරිපත් වී ඇති කරුණු සැලකිල්ලට ගැනීමේදී සේවකයා විසින් නැවත සේවය ලබා ගැනීම සඳහා ඉල්ලුම් කර තිබුණත්, සේවා යෝජක ආයතනයෙන් සිදු වී ඇති අතපසු වීම් හේතු කොට ගෙන නිසි කලට සේවයේ පිහිටුවීම සිදු වී නැති බව පෙනී යන හෙයින්, එමගින් සේවකට අසාධාරණයක් සිදු වී ඇති බව පැහැදිලිය.

එම නිසා මෙම සේවකට කිසියම් වන්දි මුදලක් ලබා දීම සාධාරණ බවට නිගමනය කරමි.

කෙසේ නමුත් ඉල්ලුම්කරු විසින් මෙම නඩුවට ඉදිරිපත් කර ඇති ඉල්ලුම් පත්‍රයේ හෝ ඔහුගේ සාක්ෂියෙන් හෝ වෙනත් ලියවිල්ලක් මගින් හෝ ඔහුගේ චේතනය කොපමණද සම්බන්ධයෙන් කිසිදු සාක්ෂියක් ඉදිරිපත් කර නැත. ඔහු විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද අනියම් පත්වීමේ ලිපියේ ද චේතනය කොපමණ දැයි සඳහන් කර නොමැති අතර, අදාළ තනතුරට නියමිත දෛනික වැටුප පදනම් කර වැටුප් ගෙවනු ලබන බව සඳහන් කර ඇත. එකී දෛනික වැටුප කොපමණක් දැයි සඳහන් කර නැති අතර, ඒ සම්බන්ධයෙන් බේරුම්කරණයේදී කිසිදු සාක්ෂියක්වත් ඉදිරිපත් කර නැත. විනිශ්චයක්

ලබා දීම සඳහා ඉවහල් විය හැකි අමු ද්‍රව්‍ය නැතහොත් කරුණු ඉදිරිපත් කිරීම ඉල්ලුම්කරුගේ වගකීම වේ.

ඒ අනුව ඉල්ලුම්කරු රැකියාව ඉල්ලා සිටින නිසාත්, වගඋත්තරකරු මෙම ඉල්ලුම්කරු සේවයේ පිහිටුවීමට එකඟතාවය පළ කර ඇති නිසාත්, ඉල්ලුම්කරු නැවත සේවයේ පිහිටුවීම යුක්තිසහගත බවට නිගමනය කරමි.

පසු පඩි සම්බන්ධයෙන් සැලකිමේදී ඉහත සඳහන් දුෂ්කරතාවයන් හා අනිකුත් සියළුම කරුණු සැලකිල්ලට ගෙන වන්දි මුදලක් වශයෙන් ඔහු සේවයේ යෙදී සිටියා නම් අනියම් පත්වීම මත වගඋත්තරකරු විසින් ලබා දෙන දෛනික වැටුප පදනම් කර ගෙන ලැබෙන මාසික වැටුප ගණනය කර, එකී මාසික වැටුප අනුව, මාස හයක වැටුපක් ගණනය කර එකී මුදල ඉල්ලුම්කරුට ලබා ගැනීමට හැකි වන පරිදි නැගෙනහිර කොළඹ සහකාර කම්කරු කොමසාරිස්තුමා වෙත තැන්පත් කරන ලෙසට දෙවන පාර්ශවය වන සේවා යෝජකට මෙයින් නියෝග කරමි.

ඒ අනුව මෙම නියෝගය රජයේ ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරන ලද දින සිට මසක් ඉක්ම යාමට ප්‍රථම මෙම ඉල්ලුම්කරු නැවත සේවයේ පිහිටුවන ලෙසත්, ඉහත සඳහන් මුදල ද ඉල්ලුම්කරුට ලබා ගැනීමට හැකි වන පරිදි ඒ ආකාරයෙන්ම නැගෙනහිර කොළඹ සහකාර කම්කරු කොමසාරිස් වෙත තැන්පත් කරන ලෙසටත් තවදුරටත් දෙවන පාර්ශවය වන සේවා යෝජකට මෙයින් නියෝග කරමි.

මෙය යුක්තිසහගත හා සාධාරණ නියෝගයක් බවට විශ්වාස කරමින් ප්‍රදානය නිකුත් කරනවා ඇත.

එන්. ඒ. ජයවික්‍රම,
බේරුම්කරු.

2014 ඔක්තෝබර් මස 31 වැනි දින.

01-453